

[Ih Thyregod.]

lignelskaber og en række andre områder, hvorom jeg kan henvide til forslaget.

Formålet er også her at standse ejendomsprisernes stigning, og regeringen håber, at dette vil ske gennem de forslag, som her foreligger. I denne forbindelse kunne det være naturligt at se lidt nærmere på, om ejendomsvurderingerne er rimelige, set i relation til det niveau, som nu kommer til at foreligge. Jeg vil i denne forbindelse gerne gøre opmærksom på, at det, man vurderer efter, når man foretager en vurdering efter værdien i handel og vandel, er den købesum, der opnås, men med udstedelse af pantebrev og uden hensyn til, at disse eventuelt sættes til en kurs. Det er altså ikke kontantprisen, men købesummen med en vis kontant udbetaling. Spørgsmålet er, om dette i virkeligheden er rimeligt. Sælger man en ejendom og får et pantebrev, sættes dette normalt til en kurs. Man må i det hele taget se på spørgsmålet om ejendomsvurderingerne, når man nu ved dette lovforslag holder igen på ejendomsprisstigningen. Belåningen af fast ejendom er derfor indgået i de foranstaltninger, som er et led i regeringens politik på dette område.

Jeg kan herefter gå ind for de ændringsforslag, som er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget, derunder også om boligministeriets mulighed for at indstille repræsentanter i bestyrelsen for realkreditinstitutterne, en adgang, som allerede findes for sparekassernes vedkommende.

Der er dog et par enkelte problemer tilbage til behandling i udvalget mellem anden og tredje behandling. Jeg vil gerne nævne spørgsmålet om realkrediten for Grønland. Der har sidste sommer været en ekspedition til Grønland fra realkreditinstitutterne, som har set på spørgsmålet om realkrediten i Grønland. Der er i øjeblikket ikke mulighed for at give realkreditlån, men man er gået ind for at skabe mulighed for, at der gives sådanne realkreditlån. Vi har allerede på Grønland en bank og en sparekasse, og det er vel naturligt, at man på Grønland ikke skal være henvist til disse institutter alene. Der er også den mulighed, at realkreditinstitutterne kan komme til at virke på Grønland, og derfor ser jeg gerne, at man finder en løsning på dette spørgsmål.

Endelig skal jeg sige om det ændringsfor-

slag, som er stillet af hr. Sigsgaard og hr. Kjær Rasmussen, at det kan vi ikke stemme for. Forholdet er det, som det fremgår af bemærkningerne, at det tilsigter efterhånden at afskaffe privateje af udlejningsejendomme, med andre ord går ind for en socialisering af hele udlejningsejendomsområdet. Det er et synspunkt, vi ikke kan dele, og vi kan derfor ikke stemme for ændringsforslaget.

Niels Helveg Petersen: Den lovgivning om realkredit, som der her er opnået bred enighed om, tiltrækker sig vel i øjeblikket ikke den store politiske eller folkelige interesse, men efterhånden som den viser sine virkninger i praksis, vil den komme til at berøre et meget stort antal mennesker. Alle, der søger lån til bolig eller erhverv, vil møde de forandringer, der sker ved denne lovgivning, i deres dagligdag.

Der er tale om at gennemføre en ganske omfattende reform. Realkrediten har i sine væsentlige træk været uændret i en årrække. Den har været det med hensyn til de mange forskellige institutioner med deres forskellige alder, oprindelse, formål og geografiske virkeområde; den har også været det med hensyn til løbetider og lånegrænser, og der har på den måde opsamlet sig et meget stort behov for ændringer. Dette behov ser man bl. a. i den vældige stigning i antallet af obligationer, der årlig udstedes, i den ændrede levetid og funktionsdygtighed for fast ejendom og i det stigende behov for større kapitaldannelse, altså større opsparing bag investeringerne.

Det er for mit parti tilfredsstillende, at det under udvalgsarbejdet er lykkedes at nå til enighed om hurtigt at stræbe henimod en enhedsprioritering. Der var i realkreditkommissionen principiel enighed om dette. Der var det allerede med regeringens første oplæg, hvor man sagde, at denne mulighed skulle holdes åben, og der har været det i udvalget. Fordelene ved enhedsprioriteringen er mange, og mange af dem er af såre praktisk art. Der bliver kun tale om én vurdering, ét betalingssted, ét opkrævningssted, reduceret tinglysningsbesvær og forskellige andre fordele.

Senest i 1975 vil enhedsprioriteringen slå igennem, for så vidt angår boligbyggeriets